

der i arv i henhold til denne bestemmelse, ligeledes efter vedkommende arvingers slægtskabsforhold til den ægtefælle, med hvem de er nærmest beslægtet. Er der ved det gensidige testamente forbeholdt den længstlevende testationsret over formuen, og denne testationsret benyttes, bliver dog afgiften af alt, hvad der tilfalder de af den længstlevende indsatte arvinger, at beregne efter disses slægtskabsforhold til denne, selv om de måtte være nærmere beslægtet med den førstafdøde.

Stk. 3. ---

Stk. 4. ---

3. I § 14 A, stk. 1, 1. pkt., ændres »hvis der har været formuefællesskab i ægteskabet« til: »i det omfang, der ikke har været fuldstændigt særeje«.

§ 14 A. Når en gift person afgår ved døden uden at efterlade sig livsarvinger, kan den efterlevende ægtefælle, hvis der har været formuefællesskab i ægteskabet, begære afgiftspligtens indtræden udsat såvel for sin arv af fællesboets midler som for andre arveafgiftspligtige erhvervelser, der, hvis den efterlevende ægtefælle havde kunnet hense i uskiftet bo, ville være indgået i dette. Er afgiftspligten udsat, indtræder den, når den længstlevende fremsætter anmodning derom eller indgår nyt ægteskab. Er afgiftspligten herefter ikke indtrådt ved længstlevendes død, bortfalder den.

Stk. 2. ---

Stk. 3. ---

4. I § 14 B, stk. 1, 2. pkt., ændres »særeje« til: »fuldstændigt særeje«.

5. § 14 B, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Arv eller gave, der tilfalder den efterlevende ægtefælle, indgår ikke i den formue, hvoraf der skal svares arveafgift, såfremt den efterlevende ægtefælle fremsætter anmodning om afgiftspligtens indtræden inden 3 måneder efter modtagelsen af arven eller gaven.«

§ 14 B. Indtræder afgiftspligten efter § 14 A, stk. 1, i den efterlevende ægtefælles levende live, svares der arveafgift af så stor en del af ægtefællens nuværende formue, som hans arvelod udgjorde af hans sammenlagte bos- og arvelod. Der bortses fra den del af formuen, der var eller ville være blevet den efterlevende ægtefælles særeje, samt fra den efterlevende æg-

tefælles rettigheder af den i arvelovens § 14, stk. 2, nævnte art.

Stk. 2. Arv eller gave, der tilfalder den efterlevende ægtefælle, eller erstatning, der tilfalder denne i anledning af førstafdødes død, indgår ikke i den formue, hvoraf der skal svares arveafgift, såfremt den efterlevende ægtefælle fremsætter anmodning om afgiftspligtens indtræden inden 3 måneder efter modtagelsen af arven, gaven eller efter, at erstatningskravet og dets størrelse er anerkendt eller fastslået ved dom.

6. § 21, stk. 4, 3. pkt., affattes således:

»Ægtefæller, der ikke har fuldstændigt særeje med hensyn til alle deres ejendele, betragtes i denne forbindelse som samme arvelader, når de afgiftspligtige beløb er udredet af fællesboet eller skal udredes af dette, ligesom også arv til ægtefæller, der ikke bliver fuldstændigt særeje, betragtes som en samlet arv.«

§ 21. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. ---

Stk. 4. Ved opgørelsen af de enkelte arvelodders størrelse bliver alt, hvad samme person erhverver efter samme arvelader, at betragte som en samlet arvelod. Har en arving eller legatar tidligere modtaget arv, legat eller afgiftspligtige forskud eller forstrækninger fra samme arvelader, må som følge heraf de således modtagne beløb medregnes ved opgørelsen af den afgiftspligtige lod, men i den afgift, som derved fremkommer, fradrages den arveafgift, som tidligere måtte være erlagt af de pågældende erhvervelser. I formuefællesskab levende ægtefæller betragtes i denne forbindelse som samme arvelader, når de afgiftspligtige beløb er udredet af fællesboet eller skal udredes af dette, ligesom også arv, der tilfalder i formuefællesskab levende ægtefæller, betragtes som en samlet arv, medmindre arveladeren måtte have bestemt, at arven skal undrages formuefællesskabet.

Stk. 5. ---

Stk. 6. ---

7. I § 44, stk. 1, 1. pkt., ændres »særeje« til: »fuldstændigt særeje«.

§ 44. Samme afgift som af arv svares af gaver, der ydes til den med giveren samlevende ægtefælle, for så vidt gaven bliver særeje, til